

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/94/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011092
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2322011092.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 26.04.2023, č. k. 17T/53/2022-476, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.01.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/X, E.,

podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, nakoľko súd pokladá trest uložený trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I zo dňa 04.10.2023, sp. zn. 4T/40/2023, právoplatný dňa 14.11.2023, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Galanta uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 04. 05. 2019 v čase o 20:18 hod. v Seredi, na ulici Vinárskej číslo 4450/2D, vošiel do reštaurácie F., kde si objednal hamburger a pivo, za ktoré riadne zaplatil, pričom v čase o 20:24 hod., po tom ako čašníčka G. H. na naliehanie obžalovaného A. B. ohľadom vybavenia stavu jeho objednávky odišla od barového pultu smerom do kuchyne, využil jej neprítomnosť a prešiel za výčapný pult, odkiaľ z priestoru zasúvacej priehradky, bez použitia násilia, odcudzil peňaženku s finančnou hotovosťou vo výške 693,- eur, ktorú si vložil do vnútorného vrecka riffovej bundy a následne z reštaurácie odišiel, čím majiteľovi prevádzky I. I., trvale bytom J., K. XX/XX, spôsobil škodu v celkovej výške spolu 708 eur.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 212 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu súd uložil i ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov. A podľa § 288 Trestného poriadku okresný súd odkázal poškodeného I. I. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste.

K výroku o treste okresný súd uviedol, že obligatórne skúmal pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, keď u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona). Argumentoval, že obžalovaný pácha trestnú činnosť opakovane, je recidivistom a predošlé nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave, ani preňho neboli ponaučením, či výstrahou pred ďalším páchaním trestnej činnosti, tak obžalovanému uložil trest odňatia slobody s prihliadnutím na charakter trestnej činnosti vo výmere 8 mesiacov, teda ešte stále v dolnej polovici trestnej sadzby. Takto uložený trest považoval okresný súd za dostatočný s poukazom na potrebu individuálnej i generálnej prevencie a najmä ochranu spoločnosti. S poukazom na § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Okresný súd mal za jednoznačne preukázané, že ani doposiaľ uložené tresty odňatia slobody nespĺnili svoj účel a nevedli k náprave obžalovaného, preto nemohol zvažovať uloženie iného trestu, ako nepodmienečného trestu odňatia slobody. Okresný súd zároveň obžalovanému uložil aj ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov podľa § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný bol už v minulosti viac ako štyrikrát vo výkone trestu odňatia slobody za trestný čin krádeže a vzhľadom na jeho doterajší spôsob života a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa u neho nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

Čo sa týka výroku o náhrade škody, okresný súd postupoval podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku a poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, keď podľa názoru okresného súdu v danom prípade bude potrebné doplniť dokazovanie o znalecké dokazovanie z odboru účtovníctva, aby nepochybne bola preukázaná výška hotovosti, ktorá sa nachádzala v odcudzenej peňaženke, čo presahuje rámec trestného stíhania.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný a to voči výroku o treste (č. I. 469).

Obžalovaný v písomne odôvodnenom odvolaní uviedol, že súd porušil niekoľko procesných postupov, keď odignoroval pripojiť spisy z iných súdov, pretože v niektorých prípadoch rozhodoval senát a súčet postupne uložených trestov by presahoval výšku trestnej sadzby v tomto konaní. Nesúhlasil s výškou škody, s ktorou sa súd nezaoberal, keďže nebolo predložené účtovníctvo poškodeného. Žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok s tým, že prikáže okresnému súdu si pripojiť spisy a uložiť mu spoločný trest.

Obžalovaný odôvodnil odvolanie aj prostredníctvom svojho obhajcu a uviedol, že žiadal pripojiť niektoré spisy, pričom okresný súd neuviedol, prečo tieto nepripojil a uviedol len, že konania nie sú doposiaľ právoplatne skončené a poukázal na ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona. Namietal, že len zo spisovej značky spisu nie je možné vyvodiť záver, že súbeh nie je možný, pretože negatívny záver súdu o tom, že súhrnný trest nemožno uložiť, musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní. Preto podľa neho bolo potrebné pripojiť všetky požadované spisy, tieto oboznámiť a uviesť, či ide o recidívu alebo ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušiť a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry a obžalovaný. Na verejnom zasadnutí krajský súd doplnil dokazovanie oboznámením listinných dôkazov:

- odpoveď (č. I. 519),
- obžaloba Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/46/2019 (č. I. 521-529),
- rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/6/2019 (č. I. 531-532),
- obžaloba Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/24/2022 (č. I. 533-548),
- oznámenie (č. I. 549-550),
- obžaloba Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/92/2019 (č. I. 557-560),

- odpis registra trestov (č. I. 561-564),
- obžaloba Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/41/2021 a trestný rozkaz (č. I. 566-569),
- obžaloba Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/27/2022 (č. I. 571-573),
- úradný záznam zo dňa 09.01.2024 a odpoveď na lustráciu v GP (č. I. 604-605) a
- trestný rozkaz Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 4T/40/2023 a doručienka.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Obžalovaný žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu, aby si tento pripojil všetky potrebné spisy, žije riadny život, je zamestnaný, má priateľku a nechce ďalej páchať trestnú činnosť. Mal za to, že sú splnené podmienky na upustenie od ďalšieho trestu, príp. na uloženie spoločného trestu.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená – obžalovaný, a to v lehote ustanovenej v zákone, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného

je dôvodné, nakoľko obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest a to vo vzťahu k oboznámenému trestnému rozkazu Mestského súdu Bratislava I zo dňa 04.10.2023, sp. zn. 4T/40/2023, právoplatný dňa 14.11.2023.

V prvom rade treba konštatovať, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a napadol svojím odvolaním len výrok o treste, preto prieskum odvolací súd zameril na tento výrok.

V prejednávanej trestnej veci krajský súd zistil, že na Mestskom súde Bratislava I. sa viedlo voči obžalovanému trestné konanie pod sp. zn. 4T/40/2023, v ktorom bol právoplatne uznaný za vinného v bode 1 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2 z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 Trestného zákona a bol mu uložený podľa § 219 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h), písm. m), § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý bol podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložený a bol mu uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona bola obžalovanému určená skúšobná doba v trvaní 5 rokov. Bol mu uložený podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona aj trest zákazu pobytu na území Bratislavského samosprávneho kraja vo výmere 2 roky. Skutky boli spáchané v dňoch 24.05.2019 a 27.05.2019.

Vzhľadom na vyššie uvedené tak krajský súd zistil, že obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest vo vzťahu k vyššie uvedenému odsúdeniu, keď skutky spáchané v dňoch 04.05.2019 (prejednávaná vec), 24.05.2019 a 27.05.2019 sú v súbehu a skutok v prejednávanej trestnej veci spáchal skôr ako bol odsúdený vyššie uvedeným rozhodnutím Mestského súdu Bratislava I (trestný rozkaz obžalovaný prevzal dňa 27.10.2023).

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému nemožno priznať pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona pre jej absenciu pri ukladaní trestu v trestnom rozkaze, ale naopak, je mu potrebné priznať dve priťažujúce okolnosti a to, že spáchal viac trestných činov, keďže nastala potreba ukladať obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody (podľa zásad na uloženie úhrnného trestu a teda zákonného ustanovenia, ktorý sa vzťahuje na prečin podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona) a to, že bol už za trestný čin odsúdený. Po vyhodnotení pomeru pohľadujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona bolo potrebné upraviť trestnú sadzbu (1 – 5 rokov) na rozpätie 2 roky 4 mesiace až 5 rokov.

A tak krajský súd zistil, že uložený trest okresným súdom je nezákonný, keďže bol uložený len vo výmere 8 mesiacov (krajský súd sa stotožnil ale s druhom trestu – nepodmienečným trestom odňatia slobody, keď obžalovaný má v odpise registra trestov 24 záznamov). Naopak Mestský súd Bratislava I. uložil obžalovanému trest vo výmere 3 roky, ale naopak uložil mu trest podmienenečný, čo krajský súd nepovažoval za správne. A tak bolo treba vyriešiť otázku, či obžalovanému uložiť trest síce (formálne) zákonný (pokiaľ ide o jeho výmeru), ale neprimeraný, alebo naopak trest nezákonný (pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby), ale primeraný pokiaľ ide o druh trestu. Tu je potrebné zdôrazniť, že táto dilema nastala pre pochybenie prokurátora, ktorý nepodal odvolanie v neprospech obžalovaného (v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného). Krajský súd uprednostnil zákonnosť pred neprimeranosťou a napokon upustil od uloženia súhrnného trestu postupom podľa § 44 Trestného zákona.

Neušlo pozornosti krajského súdu, že úvaha okresného súdu ohľadom výroku o náhrade škody je nielen v rozpore s ustanovením § 287 ods. 1 Trestného poriadku, druhá veta (súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená), ale aj s elementárnou logikou, keď okresný súd prijal vyhlásenie o vine obžalovaného, že odcudzil peňaženku s finančnou hotovosťou vo výške 693 eur, ale zároveň dôvodí, že v danom prípade bude ešte potrebné doplniť dokazovanie, aby nepochybne bola preukázaná výška hotovosti, ktorá sa nachádzala v odcudzenej peňaženke.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.